

2. Η διαμάχη αυτοχθόνων - ετεροχθόνων (ντόπιων - προσφύγων)

- Αντιδράσεις από ντόπιους για απαιτάσταση προσφύγων. Δυσφορία.
Γιατί;

- α) Η παρουσία μορφωμένων προσφύγων σε δημόσιες θέσεις και
- β) η διάκρισή τους στην πολιτική ζωή προκαλούν δυσανεμία αφού
- Α) εκείνοι είχαν αγωνιστεί για την απελευθέρωση της χώρας και
- Β) παραγκωνίζονται.

Βαθύτερος ανταγωνισμός αυτοχθόνων (ντόπιων) και προσφύγων (ετεροχθόνων) όπως ομογενών. Λιχασμός κοινής γνώμης - αιτία πολιτικής διχογνωμίας στις συζητήσεις της Εθνοσυνέλευσης μετά την επανάσταση της 3^{ης} Σεπτεμβρίου 1843.

- Κύρια κρίση: Ιανουάριος 1844: συζητηση για το δημόσιο δικαίο των Ελλήνων (ειδ. άρθρο για την απόκτηση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη). Αφορμή: πρόταση απομάκρυνσης από δημόσιες θέσεις των μετεπαναστασιακά εχμαρτεσχημένων στην Ελλάδα. Διπλή αντιμετώπιση: α) συνταγματική απαγόρευση κατάληψης δημοσίων θέσεων από ετεροχθόνους (β' απόλυση τους) β) εναντίωση σε προσεπάθεια καθιέρωσης διαυρίσεων μεταξύ Ελλήνων.

Τελικά: Όχι συνταγματική ρύθμιση αλλά πρόβλεψη για νομοθετική πράξη.

Το θέμα της στελέχωσης του Δημοσίου ρυθμίστηκε με το Β' ψήφισμα.

- Όριξε: α) Δημόσιοι υπάλληλοι μπορούσαν να είναι αυτοχθόνες ή όσοι αγωνίστηκαν στην Ελληνική κρίση ως το 1827 (εχμαρτεσχημένοι την περίοδο αυτή)
β) όσα συμβετείχαν στα γεγονότα της επανάστασης ως το 1829.

- Γ' ΦΑΣΗ ΑΝΤΙΔΙΚΙΑΣ: Όροι εκλογής βουλευτών. 2 θέσεις:

Ετεροχθονιστές: ιδιαίτερη εκπροσώπηση ως ξεχωριστών ομάδων

Αυτοχθονιστές: οι ομογενείς θα έπρεπε να ενσωματωθούν ευλογικά στις περιφέρειές τους.

Τελικά: ρύθμιση συμβιβαστική: οι πρόσφυγες θα είχαν δικαιώματα εκπροσώπησης στη Βουλή, εφόσον είχαν ιδρύσει χωριστό κοινοβούλιο με επαρκή πληθυσμό.

- Περίοδος ευζητήσεων - λαϊκές ανειδράξεις - έκτροπα. Τελικά, οι ετερόχθονοι αναγκάστηκαν να αποδεχθούν τις ρυθμίσεις μετά την ψήφιση των μέτρων αποκλεισμού από το δημόσιο και περιορισμού χωριστής αντιπροσωπείας.
- Ζήτημα ετεροχθόνων αναδεικνύει τη βαρύτερη διάσταση της κοινωνίας της εποχής. Η διευθέτηση και ο προσδιορισμός των δικαιωμάτων τους απασχόλησε την κοινή γνώμη και τους ξένους παράγοντες. Το ζήτημα της χωριστής κοινοβουλευτικής αντιπροσωπείας προωθεί διαμαρτυρία των Οθωμανών.

Ανάδειξη προβλήματος συμβίωσης ντόπιων - νεοφερμένων ομογενών στο νεοσύστατο κράτος.